KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 746/96

af 24. april 1996

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2772/95 [2], særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Den ved forordning (EØF) nr. 2078/92 indførte ordning iværksættes ved hjælp af programmer, som medlemsstaterne og regionerne udarbejder;

det fremgår af de erfaringer, som er indvundet under den første fase af udarbejdelsen og iværksættelsen af programmerne for miljøvenligt landbrug, at der har været en række spørgsmål af generel art, og at der er opstået visse administrative problemer; for at ordningen kan blive anvendt effektivt inden for Fællesskabet, er det nødvendigt, at disse vanskeligheder afhjælpes, ved at der fastsættes gennemførelsesbestemmelser, som nærmere udfylder den ramme, der er fastlagt ved forordning (EØF) nr. 2078/92;

gennemførelsesbestemmelserne bør begrænses til de forhold, som på nuværende stadium kræver en afklaring på EF-plan; formålet er således ikke at fastsætte udtømmende bestemmelser om alle de problemer, der opstår, når programmerne for miljøvenligt landbrug udarbejdes og iværksættes;

denne forordning indskrænker ikke den betydelige handlefrihed, som ved forordning (EØF) nr. 2078/92 er givet medlemsstaterne, når de skal fastlægge de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, som er bedst tilpasset de forskellige forhold og naturbetingelser, der gør sig gældende for deres landbrug, og når de skal fastsætte de nærmere betingelser for ydelse af støtte, jf. forordningens artikel 5;

der bør fastlægges bestemte betingelser for støtteydelsen, som medlemsstaterne skal overholde, når de udarbejder og iværksætter deres programmer for miljøvenligt landbrug; betingelserne bør baseres på den praksis for godkendelse af programmer, som Kommissionen hidtil har fuldt, og som medlemsstaterne har været indforstået med;

i forbindelse med forordning (EØF) nr. 2078/92 bør de hovedforpligter, som landbrugerne skal underskrive, normalt gå videre end blot til, at der udøves godt landmandskab, og navnlig bør brugen af rå- og hjælpestoffer reduceres betydeligt; men det kan også under særlige betingelser være nødvendigt at støtte landbrugere med det formål, at landbruget videreføres i vanskeligt stillede områder, at de nye foreskrevne miljøkrav overholdes, og at allerede indførte miljøvenlige metoder opretholdes;

det bør sikres, når programmerne for miljøvenligt landbrug iværksættes, at der er sammenhæng mellem de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og andre foranstaltninger, som henhører under EF-politik på andre områder, navnlig miljøpolitik, der berører landbruget, og politik for økonomisk og social samhørighed; det bør navnlig undgås, at der ydes overkompensation som følge af, at forskellige former for støtte sammenlægges, ligesom enhver anden inkonsekvens i forbindelse med fastlæggelsen af forpligtelserne bør undgås;

når de miljøvenlige programmers indhold fastlægges, bør der tages hensyn til den udvikling, der sker inden for Fællesskabets landbrugs- og miljøpolitik;

fastlæggelse af mindstebetingelser, som landbrugerne skal opfylde som led i de forskellige forpligtelser, vil sikre, at der skabes bedre balance i foranstaltningerne i forhold til de mål, som er opstillet i forordning (EØF) nr. 2078/92;

det bør nærmere fastlægges, hvilke regler der gælder for støtteberegningen;

hvad angår forpligtelsernes opfyldelse, har medlemsstaterne rejst en række spørgsmål af horisontal art; der bør fastsættes fælles regler til afklaring af disse, idet der samtidig bør sikres fornøden smidighed, navnlig for at der kan tages hensyn til begivenheder, der kan indvirke på de femårige forpligtelser, som er indgået, uden at dette dog må indebære fare for, at ordningen ikke iværksættes effektivt;

forvaltningen, overvågningen og kontrollen af de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger kan sikres bedre, hvis der fastsættes bestemmelser om administrative forhold; for at opnå en forenkling bør der så vidt muligt anvendes allerede eksisterende bestemmelser, herunder de bestemmelser om det integrerede system for forvaltning og kontrol, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 3235/94 [4];

[1] EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 85.
[2] EFT nr. L 288 af 1. 12. 1995, s. 35.
[3] EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 1.
[4] EFT nr. L 338 af 28. 12. 1994, s. 16.

i henhold til Rådets beslutning 94/729/EF af 31. oktober 1994 om budgetdisciplin [1], særlig artikel 6, stk. 3, skal Kommissionen indføre et system til finansiel overvågning, så den inden for alarmsystemet for budgetdisciplinen kan gribe ind og sikre, at retningslinjen for landbrugsudgifterne bliver overholdt;

en hovedsagelig ny ordning som den, der er indført ved forordning (EØF) nr. 2078/92, kræver en særlig indsats fra medlemsstaternes og Kommissionens side, både hvad angår overvågning og evaluering; overvågningen og evalueringen gør det muligt hurtigt at konstatere eventuelle mangler, der gør sig gældende i forbindelse med programmernes iværksættelse, og som eventuelt kræver justeringer, så de pågældende foranstaltninger bedre kan rettes ind efter de specifikke behov og således virkeliggøre målene i forordning (EØF) nr. 2078/92;

landbrugere, der ikke opfylder deres forpligtelser, bør tilbagebetale den støtte, de har modtaget, og der bør fastsættes sanktioner, som fastlægges under iagttagelse af proportionalitetsprincippet; når medlemsstaterne fastlægger sanktionerne, bør de tage hensyn til, at det for nogle indgåede forpligtelser er særlig vanskeligt at gennemføre en systematisk kontrol af, at de overholdes;

bestemmelserne i denne forordning om tilbagebetaling og sanktioner bør finde anvendelse, uden at dette berører de generelle bestemmelser herom i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 [2] og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 [3];

bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1405/94 af 20. juni 1994 om regler for finansiel overvågning af programmer, der er godkendt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget [4], indgår i nærværende forordning; førstnævnte forordning bør derfor ophæves;

der bør fastsættes overgangsbestemmelser, som sikrer, at bestemmelserne i denne forordning ikke berører indholdet af de forpligtelser, som allerede er indgået; hvad angår bestemmelserne af administrativ karakter, bør disse finde anvendelse på de indgåede forpligtelser;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

BETINGELSER FOR YDELSE AF STØTTE

Artikel 1

Princip

Støtten til landbrugsbedrifter efter artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2078/92 ydes for forpligtelser, der har positive virkninger for miljøet og naturen. Under hensyntagen til de mål, der er fastsat i forordningens artikel 1, skal forpligtelserne indebære, at produktionsmetoderne bliver mere miljøvenlige, og således bidrage til, at udøvelsen af godt landmandskab forbedres.

Artikel 2

Overholdelse af EF-forskifterne

1. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at sikre, at de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger er forenelige med EF-retsforskrifterne som helhed. Under forberedelsen, iværksættelsen samt overvågningen og evalueringen sikrer de samordning mellem de kompetente myndigheder, for at målene i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2078/92 kan blive nået.

2. Nået medlemsstaterne fastlægger indholdet af de forskellige forpligtelser og størrelsen af de enkelte støttebeløb, tager de specielt hensyn til følgende:

— de fælles markedsordninger, særlig reglerne om begrænsning af produktionen inden for de forskellige sektorer

— EF-reglerne om kvalitetsprodukter og produkter fra økologisk landbrug

— særlige EF-bestemmelser om miljøbeskyttelse i landbruget.

3. Om påkrævet, justeres de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger senere i forbindelse med miljøaspekter i EF-retsforskrifterne om markederne for de forskellige produkter.

Artikel 3

Opstilling af agerjord til græsarealer

En landbrugers forpligtelse til at omstille agerjord til ekstensiv græsning, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2078/92, skal mindst indebære, at der overholdes en belægningsgradsækvivalent pr. ha omstillet areal, der, beregnet over en periode på tolv måneder, under ingen omstændigheder må overstige 1,4 storkreaturenheder.

[1] EFT nr. L 293 af 12. 11. 1994, s. 14.
[2] EFT nr. L 67 af 14. 3. 1991, s. 11.
[3] EFT nr. L 312 af 23. 12. 1995, s. 1.
[4] EFT nr. L 154 af 21. 6. 1994, s. 12.

Artikel 4

Ekstensivering

Landbrugerens forpligtelse til at ekstensivere husdyrproduktionen, jf. artikel 2, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2078/92, skal mindst opfylde følgende betingelser:

— den indledende maksimale belægningsgrad, der tages i betragtning ved beregning af støtten, må ikke overstige 4,5 storkreaturenheder/ha foderareal

— den maksimale belægningsgrad, der er fastsat af medlemsstaten, og som skal være nået inden udgangen af forpligtelsens første år og opretholdes indtil forpligtelsens ophør, må under ingen omstændigheder overstige 2 storkreaturenheder/ha foderareal

— ekstensiveringen må ikke ske ved en forøgelse af den intensive del af bedriftens foderareal

— besætningen skal fordeles på bedriften, så hele foderarealet udnyttes, og der således undgås overgræsning eller underudnyttelse.

Medlemsstaterne fastlægger en mindstetærskel, under hvilken ekstensiveringen ikke er af interesse eller frembyder fare for miljøet i betragtning af de særlige forhold i de pågældende områder.

Artikel 5

Lineære enheder

Hvis forpligtelserne gælder andre miljøvenlige produktionsmetoder og naturpleje, jf. artikel 2, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2078/92, hvor der normalt måles i lineære enheder, kan støtten bestemmes ved, at omkostningerne for løbende meter omregnes til hektarækvivalenter i programmet. Denne ækvivalens medfører en hektarstøtte, som skal ligge inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 2078/92, for hele bedriftens areal.

Artikel 6

Arealer, der er taget ud af drift

1. Et landbrugsareal kan betragtes som taget ud af drift, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), i forordning (EØF) nr. 2078/92, hvis det ikke har været undergivet landbrugsmæssig anvendelse, dyrket eller jordbehandlet i mindst tre på hinanden følgende år, inden forpligtelsen blev indgået, og det ikke er indgået i omdrift i samme periode.

2. Et skovareal kan betragtes som taget ud af drift, jf. artikel 2, stk. 1, litra e), i forordning (EØF) nr. 2078/92, hvis det ikke har været undergivet skovbrugsmæssig anvendelse eller nogen af de skovbrugsmæssige indgreb, som havde været nødvendige, i de seneste ti år, inden forpligtelsen blev indgået, og hvis arealets tilstand udgør en fare for miljøet på grund af mangel på pleje, og ejeren af arealet ikke kan pålægges at udføre de pågældende arbejder.

3. Støtte til pleje af landbrugs- eller skovarealer, der er taget ud af drift, kan principielt kun ydes til landbrugere. Den kan kun ydes til andre end landbrugere, hvis ingen landbrugere kan varetage opgaven, og ydelsen sker da på betingelser, som fastsættes af medlemsstaterne. Støtte til pleje kan ikke ydes for arbejder, der er foretaget af en offentlig myndighed for dennes egne midler. En skovejer, der ikke er landbruger, kan ikke modtage støtte til arealpleje.

Artikel 7

Jordudtagning af miljøhensyn

Foranstaltningen »langvarig jordudtagning«, jf. artikel 2, stk. 1, litra f), i forordning (EØF) nr. 2078/92, kan ikke anvendes på ekstensive græsarealer, medmindre jordudtagningen som led i oprettelsen af biotoper eller naturparker eller iværksættelsen af særlige foranstaltninger til vandbeskyttelse udgør et bedre middel til miljøbeskyttelse end opretholdelsen af de ekstensive græsarealer.

Artikel 8

Kurser, praktikantophold og demonstrationsprojekter

1. I forbindelse med kurser, praktikantophold og demonstrationsprojekter, jf. artikel 2, stk. 2, og artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2078/92, er udgifterne til varigt udstyr kun berettigede til medfinansiering i forhold til udstyrets anvendelse til kurserne, praktikantopholdene og demonstrationsprojekterne.

2. Demonstrationsprojekterne, jf. artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2078/92, skal vise anvendeligheden og rentabiliteten af ny landbrugsteknik, der forud har været genstand for forskning, som har ført til konkrete resultater. Udgifterne til forskning og udvikling er ikke berettigede til EF-medfinansiering.

Medlemsstaterne sørger for, at resultaterne af demonstrationsprojekterne formidles på relevant plan.

Artikel 9

Fastlæggelse af støtten

1. Medlemsstaterne fastlægger støttens tilskyndende element, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 2078/92, på grundlag af objektive kriterier. Elementet må ikke overstige 20 % af det indkomsttab og de supplerende udgifter, som forpligtelsen medfører, medmindre der er tale om særlige forpligtelser, hvor en højere procent er påkrævet for at opnå en effektiv anvendelse af foranstaltningen. En højere procent såvel som en eventuel differentiering af elementet skal begrundes behørigt i forhold til samtlige mål i forordning (EØF) nr. 2078/92.

2. Hvis en medlemsstat for de samme miljøvenlige landbrugsmetoder fastlægger støtte til opretholdelsen af sådanne metoder og støtte til indførelsen af dem, diffentierer den støtten til opretholdelse og støtten til indførelse, hvis en sådan differentiering er påkrævet på grund af indkomsttabet, de supplerende udgifter og det tilskyndende element.

3. Udgifterne til en støtteansøgnings forberedelse tages ikke i betragtning, når størrelsen af denne støtte fastlægges.

Artikel 10

Kombination af støtte

1. For samme forpligtelse kan der ikke ske udbetaling i medfør af såvel forordning (EØF) nr. 2078/92 som en anden EF-støtteordning.

I denne sammenhæng gælder følgende:

— der kan kun ydes støtte til miljøvenlige landbrugsforanstaltninger på arealer, der er udtaget efter artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 [1], hvis forpligtelserne går videre end til de relevante miljøforanstaltninger, der er nævnt i forordningens artikel 7, stk. 3

— for så vidt angår ekstensivering inden for oksekødssektoren, skal der i forbindelse med støtten tages hensyn til den tillægspræmie, der udbetales i medfør af artikel 4, stk. 1, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 [2]

— der kan kun ydes støtte til miljøvendige landbrugsforanstaltninger på bedrifter, som er berettigede til godtgørelse i medfør af artikel 17, 18 og 19 i Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 [3], hvis forpligtelserne rækker videre end til de betingelser, der er fastsat for godtgørelsen efter forordningens artikel 19, stk. 1, litra c).

2. De forskellige former for støtte, der er forbundet med de forpligtelser, som er nævnt i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2078/92, kan kombineres indbyrdes og med anden EF-støtte, forudsat at betingelserne for de forskellige forpligtelser er komplementære og indbyrdes forenelige.

Ved en sådan kombination skal der ved fastsættelsen af støttens størrelse tages hensyn til det særlige indkomsttab eller de særlige supplerende omkostninger, som følger af en sådan kombination.

Støtte til langvarig jordudtagning, jf. artikel 2, stk. 1, litra f), i forordning (EØF) nr. 2078/92, kan ikke kumuleres med en godtgørelse for indkomsttab som led i skovrejsning (jf. artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 [4]).

KAPITEL II

FORPLIGTELSERNES OPFYLDELSE

Artikel 11

Overdragelse af bedriften

1. Hvis støttemodtageren i forpligtelsesperioden overdrager hele eller en del af bedriften til en anden, kan sidstnævnte overtage forpligtelsen for den resterende del af perioden. Sker en sådan overtagelse ikke, skal støttemodtageren tilbagebetale den modtagne støtte som angivet i artikel 20, stk. 1. Medlemsstaterne kan undlade at kræve en sådan tilbagebetaling, hvis en støttemodtager ophører endeligt med landbrugsvirksomhed, efter at han allerede har afviklet tre år af sin forpligtelsesperiode, og en efterfølgers overtagelse af forpligtelsen ikke er gennemførlig.

Medlemsstaterne kan, hvis der kun er tale om mindre ændringer i bedriftens situation, træffe særlige foranstaltninger for at undgå, at anvendelsen af første afsnit fører til uhensigtsmæssige resultater i betragtning af den indgåede forpligtelse.

2. Hvis støttemodtageren ikke fortsat kan opfylde de indgåede forpligtelser, fordi bedriften er genstand for en jordfordeling eller andre lignende offentlige interventioner som led i fysisk planlægning, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger, så forpligtelserne tilpasses bedriftens nye situation. Er en sådan tilpasning ikke mulig, ophører forpligtelsen, uden at der kræves tilbagebetaling for den faktiske forpligtelsesperiode.

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.
[2] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
[3] EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.
[4] EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 96.

Artikel 12

Force majeure

1. Medlemsstaterne kan navnlig anerkende følgende som tilfælde af force majeure, uden at dette i øvrigt udelukker, at konkrete forhold tages i betragtning:

a) landbrugeren afgår ved døden

b) landbrugeren er uarbejdsdygtig i en længere periode

c) en væsentlig del af bedriften eksproprieres, og ekspropriationen kunne ikke forudses på det tidspunkt, forpligtelsen blev indgået

d) der indtræffer en alvorlig naturkatastrofe, som i væsentlig grad berører bedriftens landbrugsareal

e) bygninger, der på bedriften er bestemt til husdyropdrættet, ødelægges ved et ulykkestilfælde

f) en epizooti berører hele landbrugerens besætning eller en del af denne.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de tilfælde, de anerkender som tilfælde af force majeure.

2. Meddelelsen om force majeure og det hermed forbundne bevismateriale, som myndighederne kan godkende, skal indgives skriftligt til myndighederne senest ti arbejdsdage efter det tidspunkt, hvor landbrugeren er i stand til at gøre det.

Artikel 13

Transformation af forpligtelser

Medlemsstaterne kan tillade, at en forpligtelse transformeres til en anden forpligtelse i løbet af forpligtelsesperioden, hvis følgende betingelser er opfyldt:

— overførslen indebærer klare fordele for miljøet

— den eksisterende forpligtelse udbygges mærkbart, og

— det godkendte program omfatter de pågældende foranstaltninger.

På de i stk. 1, første og andet led, fastsatte betingelser kan der tillades transformation til en forpligtelse efter forordning (EØF) nr. 2078/92 til en skovrejsningsforpligtelse efter forordning (EØF) nr. 2080/92. Forpligtelsen efter forordning (EØF) nr. 2078/92 ophører, uden at der kræves tilbagebetaling.

KAPITEL III

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

Artikel 14

Indgåelse af forpligtelser og betaling

1. Datoen for forpligtelsesperiodens begyndelse skal være anført i den forpligtelse, støttemodtageren underskriver, så der kan gennemføres effektiv kontrol. Datoen må under ingen omstændigheder ligge forud for datoen for den oprindelige ansøgnings indgivelse.

2. Undtagen i behørigt begrundede tilfælde udbetales støtten til støttemodtagerne mindst en gang om året. Den udbetales inden for en frist, som medlemsstaten fastsætter. Fristen skal fastsættes til senest fire måneder efter udgangen af den periode, som udbetalingen skal ske for.

3. Når støtten udbetales til støttemodtageren mindst en gang om året, skal de betalinger, som følger efter betalingen for det første år, hvor ansøgningen er indgivet, ske på grundlag af en årlig ansøgning om støtteudbetaling. Hvis der indtræder eller er planlagt ændringer i forhold til den underskrevne forpligtelse, skal støttemodtageren under alle omstændigheder anmelde disse mindst årligt.

Artikel 15

Information og offentlighed

Medlemsstaterne sørger for, at der skabes relevant offentlighed om de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, for at:

— gøre potentielle støttemodtagere og erhvervsorganisationerne opmærksomme på de særlige formål med de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og de muligheder, der tilbydes

— gøre støttemodtagerne og offentligheden opmærksomme på den rolle, Fællesskabet spiller i forbindelse med denne EF-støtteordning.

Artikel 16

Evaluering og overvågning

1. Medlemsstaterne sørger for overvågning og evaluering af de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger.

2. Overvågningen skal gøre det muligt at konstatere, at de indgåede forpligtelser faktisk overholdes. Endvidere skaber den mulighed for, at de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger om fornødent justeres i overensstemmelse med behov, som er opstået under deres gennemførelse.

3. Ved evalueringen af de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger tages der hensyn til målene i forordning (EØF) nr. 2078/92 og de særlige mål for den pågældende foranstaltning, og den gælder de socioøkonomiske, landbrugsmæssige og miljømæssige aspekter. Der skal ved udformningen af evalueringen tages hensyn til de tendenser og kendetegn, der gælder for det område, hvor foranstaltningerne gennemføres.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om planerne og metoderne for samt resultaterne af overvågningen og evalueringen af de forskellige miljøvenlige landbrugsforanstaltninger.

Artikel 17

Finansiel overvågning

1. Medlemsstaterne giver i overensstemmelse med tabellen i bilag I og med eventuel skelnen mellem mål 1-regioner og andre regioner oplysninger om gennemførelsessituationen for hvert program, der er godkendt i medfør af forordning (EØF) nr. 2078/92, pr. 15. april og 15. oktober i hvert regnskabsår. Oplysningerne skal tilgå Kommissionen senest 45 dage efter disse datoer.

2. Medlemsstaterne underretter endvidere kvartalsvis Kommissionen om udgiftsoverslagene i overensstemmelse med tabellen i bilag II.

Disse overslag skal tilgå Kommissionen senest den 31. marts, den 30. juni, den 30. september og den 31. december.

Artikel 18

Ændring af programmer

Uden at artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2078/92 berøres heraf, skal enhver ændring af et program være behørigt begrundet. Ansøgningen om ændring skal navnlig indeholde følgende:

— årsagerne og eventuelle gennemførelsesvanskeligheder, som begrunder, at programmet justeres

— ændringernes forventede virkninger

— følgerne for finansieringen og for kontrollen af, at forpligtelserne overholdes.

Artikel 19

Kontrol

1. Kontrollen af de oprindelige ansøgninger om tilslutning til ordningen og af de efterfølgende ansøgninger om udbetaling sker på en måde, der sikrer, at det effektivt efterprøves, om betingelserne for ydelse af støtte er overholdt. Afhængigt af arten af de forpligtelser, landbrugerne har indgået, fastlægger medlemsstaterne de fornødne kontrolmetoder og -midler samt hvem, der skal kontrolleres. I alle relevante tilfælde anvender de det integrerede forvaltningssystem, der er indført ved forordning (EØF) nr. 3508/92.

2. Kontrollen sker ved administrativ kontrol og ved kontrol på stedet.

3. Den administrative kontrol er udtømmende og omfatter krydskontrol, bl.a. med oplysningerne fra det integrerede system i alle de tilfælde, hvor dette er relevant, af de marker og dyr, der er omfattet af en forpligtelse, så det undgås, at der ydes uberettiget dobbeltstøtte for samme anvendelsesår. Det skal ligeledes kontrolleres, at de femårige forpligtelser overholdes.

4. Kontrollen på stedet gennemføres efter artikel 6 og 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 [1]. Den skal omfatte et udsnit, der udgør mindst 5 % pr. år af støttemodtagerne, og som dækker alle de forskellige forpligtelsestyper, der er fastsat i programmerne.

Så vidt muligt skal kontrollen af en støttemodtager omfatte alle dennes forpligtelser. Om fornødent gennemføres der kontrol af en specifik forpligtelse i forskellige perioder af året.

5. Arealerne og dyrene identificeres i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 3508/92.

Hvis den årlige ansøgning om udbetaling indgår i ansøgningen om arealstøtte under det integrerede system, foreskriver medlemsstaten, at en mark, som der ansøges om støtte for efter artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2078/92, angives særskilt i ansøgningen om arealstøtte under det integrerede system.

Artikel 20

Tilbagebetaling og sanktioner

1. Er det foretaget uberettiget udbetaling, skal landbrugeren tilbagebetale beløbene forhøjet med en rente, der beregnes i forhold til tidsrummet mellem udbetalingen og landbrugerens tilbagebetaling.

Rentesatsen beregnes ifølge bestemmelserne i national ret, og den kan ikke være lavere end den sats, der anvendes, når nationale beløb tilbagebetales.

Ingen renter eller højst et beløb, der fastlægges af medlemsstaten, og som svarer til den uretmæssige fordel, betales i tilfælde af, at den uberettigede udbetaling er sket som følge af en fejl, der kan tilskrives myndighederne.

Medlemsstaterne kan dog bestemme, at nævnte beløb ikke tilbagebetales, men trækkes fra det første forskud eller den første udbetaling, som anvises den pågældende landbruger efter datoen for beslutningen om tilbagebetaling. Der anvendes ingen rente, efter at modtageren er blevet underrettet om den uberettigede udbetaling.

[1] EFT nr. L 391 af 31. 12. 1992, s. 36.

Medlemsstaterne kan undlade at kræve tilbagebetaling af beløb på 100 ECU og derunder pr. landbruger pr. kalenderår, forudsat at der i national ret er tilsvarende bestemmelser om afkald på tilbagebetaling i lignende tilfælde.

2. Medlemsstaterne fastlægger den sanktionsordning, der skal anvendes, hvis de indgåede forpligtelser misligholdes, eller de pågældende retsforskrifter overtrædes, og de træffer alle fornødne foranstaltninger til ordningens iværksættelse. De således fastsatte sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og forebyggende. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres sanktionsordning.

3. Hvis de er tale om urigtige angivelser, som er forsætlige eller skyldes grov uagtsomhed, udelukkes landbrugeren fra enhver støtte efter forordning (EØF) nr. 2078/92. Han kan først underskrive en ny forpligtelse inden for miljøvenligt landbrug, når der er gået to år. Denne sanktion hindrer ikke, at der anvendes yderligere sanktioner på nationalt plan.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Statsstøtte

Denne forordning anvendes, uden at dette berører medlemsstaternes mulighed for at indføre supplerende støtteforanstaltninger i medfør af artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2078/92. Kommissionens godkendelse af sådan støtte berøres ikke af nærværende forordning.

Artikel 22

Forordning (EF) nr. 1405/94 ophæves.

Artikel 23

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

2. Artikel 1-10 anvendes på forpligtelser, der er underskrevet fra den 1. januar 1997 og fremefter.

Artikel 11-14 og artikel 19 og 20 anvendes fra den 1. januar 1997. For så vidt angår forpligtelser, der allerede er underskrevet inden denne dato, anvendes de pågældende artikler kun på foranstaltninger, der er iværksat, og begivenheder, der er indtruffet fra denne dato.

3. Medlemsstaterne tilpasser om fornødent deres programmer til bestemmelserne i denne forordning og meddeler dem til Kommissionen senest den 30. september 1996. Disse tilpasninger betragtes som værende i overensstemmelse med denne forordning, hvis Kommissionen ikke har gjort indsigelse senest tre måneder efter deres modtagelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Oplysninger, der skal indsendes i forbindelse med forordning (EØF) nr. 2078/92

Medlemsstat:

Program:

Mål 1-regioner/andre regioner (det ikke gældende overstreges):

Anvendt ordning (specificeres):

Periode, hvor landbrugernes ansøgninger er indgivet:

Den individuelle forpligtelses varighed (år):

Antal støtteansøgninger på venteliste:

	Kumuleret situation forud for ...	Periode fra ... til ... (2)		Revideret kumuleret situation pr. ...
		Afkald og ophør som følge af kontraktudløb	Nye forpligtelser	
I. Ansøgninger imødekommet efter gennemgang a) Antal ansøgere, hvis ansøgninger er imødekommet b) Antal — hektarer (1) — storkreaturer (1) som der er underskrevet en forpligtelse for c) Årlig gennemsnitspræmie med støtteberettigelse — pr. hektar (1) — pr. storkreatur (1)				
II. Budgetudgifter svarende til de imødekomne ansøgninger a) Samlet beløb svarende til den reviderede kumulerede situation (skøn) heraf b) EUGFL, Garantisektionen	Indtil 15. 10. 199. Regnskabsår (t) (3)	Regnskabsår (t+1)	Regnskabsår (t+2)	Regnskabsår (t+3) Regnskabsår (t+4)

(1) Ifølge den ordning, der skal anmeldes.

(2) Anmeldelsen vedrørende situationen pr. 15. 4. gælder perioden fra den 16. 10. i det foregående år til den 15. 4. i det igangværende år. Anmeldelsen vedrørende pr. 15. 10. gælder perioden fra den 16. 4. til den 15. 10. i det igangværende år.

(3) For anmeldelsen vedrørende situationen pr. 15. 4. refererer regnskabsåret (t) til det igangværende regnskabsår. For anmeldelsen vedrørende situationen pr. 15. 10. refererer regnskabsåret (t) til det regnskabsår, som netop er afsluttet.

BILAG II

Udgiftsoverslag, der skal meddeles i forbindelse med forordning (EØF) nr. 2078/92

Medlemsstat:

Meddelelse af (1) ...

	Regnskabsår	
	Indtil 15. 10. 19.. Regnskabsår (t)	Regnskabsår (t+1)
A. Overslag over de samlede udgifter, der er berettigede til EF-medfinansiering (i national valuta)		
heraf		
i mål 1-regioner		
B. Udgifter, der skal afholdes af EUGFL, Garantisektionen		

(1) Datoen anføres.

Anmærkninger:

1) Overslagene må ikke begrænses til de endeligt godkendte dossierer, men skal også omfatte de andre forventede udbetalinger.

2) Regnskabsåret (t) er det igangværende regnskabsår.